

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului declarat de avocatul Mereacre Dimitrie în interesele lui Lungu Lilia

în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de Lungu Lilia împotriva lui Lungu Alexandru, privind constatarea dobândirii bunurilor și a capitalului social în societățile comerciale în devălmășie, determinarea cotelor-părți egale și partajul acestora, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Central din 17 iulie 2026,

Dosarul nr. 2r-258/26

PIGD nr. 2-26082288-03-2r-04082026

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Central (judecător Serghei Plești)

20 octombrie 2026, mun. Bălți

Textul corespunde originalului

Examinând fără citarea părților recursul declarat de avocatul Mereacre Dimitrie în interesele lui Lungu Lilia în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de Lungu Lilia împotriva lui Lungu Alexandru, privind constatarea dobândirii bunurilor și a capitalului social în societățile comerciale în devălmășie, determinarea cotelor-părți egale și partajul acestora, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Central din 17 iulie 2026,

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:

Elena Grumeza*, Președinte,*
Ivan Parii,
Natalia Costaș, *judecători*

a constatat următoarele:

ÎN FAPT

1. La 29 iunie 2026, Lungu Lilia, reprezentată de către avocatul Dimitrie Mereacre, a depus o cerere de chemare în judecată, solicitând constatarea faptului că, bunurile dobândite de Lungu Lilia și Lungu Alexandru în timpul căsătoriei constituie proprietate comună în devălmășie a soților; determinarea cotelor-părți egale de câte 1/2 cotă parte pentru Lungu Lilia și 1/2 pentru Lungu Alexandru asupra bunului imobil cu numărul cadastral *****, situat în *****, *****, compus din teren și casă de locuit individuală cu suprafața de 91,5 m.p.; determinarea cotelor-părți egale de câte 1/2 cotă parte pentru Lungu Lilia și 1/2 pentru Lungu Alexandru asupra bunului imobil cu numărul cadastral *****, situat în *****, *****, compus din teren și casă de locuit individuală cu suprafața de 75,9 m.p.; constatarea caracterului de proprietate comună în devălmășie al părții sociale deținute de Lungu Alexandru în Ritual-Impex SRL, dobândită în timpul căsătoriei; partajarea părții sociale deținute de Lungu Alexandru în Ritual-Impex SRL, prin atribuirea a câte 1/2 cotă parte în beneficiul fiecăruia dintre soți; constatarea caracterului de proprietate comună în devălmășie al părții sociale deținute de Lungu Alexandru în Ritual-Intex SRL, dobândită în timpul căsătoriei; partajarea părții sociale deținute de Lungu Alexandru în Ritual-Intex SRL, prin atribuirea a câte 1/2 cotă parte în beneficiul fiecăruia dintre soți; încasarea din contul pârâtului Lungu Alexandru, în beneficiul reclamantei Lungu Lilia, a cheltuielilor de judecată.
2. Totodată cu depunerea acțiunii, reclamanta a solicitat și aplicarea sechestrului după cum urmează: aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin emiterea unei încheieri adresate Departamentului de Înmatriculare a Mijloacelor de Transport și Calificare a Conducătorilor Auto din cadrul Agenției Servicii Publice, în vederea aplicării interdicției de înstrăinare asupra

mijlocului de transport Hyundai Santa Fe, anul fabricației *****, n/î *****, deținut de Ritual-Intex SRL; aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin emiterea unei încheieri adresate Departamentului de înregistrare a unităților de drept din cadrul Agenției Servicii Publice, în vederea aplicării interdicțiilor de înstrăinare asupra părților sociale și asupra bunurilor societăților Ritual-Impex SRL și Ritual-Intex SRL.

3. Reclamanta a motivat cerința de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe un bun mobil aflat la balanța persoanei juridice Ritual-Intex SRL și pe capitalul social și bunurilor Ritual-Intex SRL și Ritual-Impex SRL, invocând că, pârâtul controlează exclusiv cele două societăți și patrimoniul acestora, având posibilitatea de a înstrăina bunurile, de a le greva sau de a cesiona părțile sociale, ceea ce ar diminua masa partajabilă și ar putea face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești.

4. Reclamanta consideră că, măsurile solicitate sunt proporționale și necesare, deoarece nu limitează dreptul de posesie și folosință al pârâtului, ci doar prerogativa de dispoziție asupra bunurilor și părților sociale, în scopul conservării patrimoniului până la soluționarea definitivă a cauzei, invocând prevederile art. 174 alin. (1), art. 175 alin. (1) lit. a), a[1]) și b), alin. (2) și art. 176–178 Cod de procedură civilă.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 17 iulie 2026 s-a respins cererea reclamantei Lungu Lilia cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii civile formulate împotriva lui Lungu Alexandru privind constatarea dobândirii bunurilor și a capitalului social în societățile comerciale în devălmășie, determinarea cotelor-părți egale și partajul acestora, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

7. Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 26 iulie 2026, avocatul Mereacre Dimitrie în interesele lui Lungu Lilia a contestat cu recurs încheierea primei instanțe din 17 iulie 2026, solicitând casarea încheierii contestate și admiterea unei noi soluții de admitere a cerinței privind asigurarea acțiunii.

8. În motivarea cererii de recurs, recurenta a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată. Totodată, recurenta susține că, încheierea contestată este neîntemeiată și ilegală, fiind emisă cu aplicarea eronată a prevederilor art. 174, 175 și 177 CPC.

9. Aceasta invocă faptul că, instanța de fond a interpretat greșit condițiile de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, impunând un standard probatoriu excesiv, prin solicitarea prezentării unor dovezi concrete privind intenția pârâtului de a-și diminua patrimoniul, deși scopul măsurilor de asigurare este prevenirea riscului imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

10. Recurenta consideră că, riscul invocat rezultă din circumstanțe obiective și anume faptul că, pârâtul Lungu Alexandru deține calitatea de asociat unic și administrator al ambelor societăți, exercitând un control exclusiv asupra patrimoniului acestora și având posibilitatea de a înstrăina atât părțile sociale, cât și bunurile mobile ale societăților.

11. În opinia sa, această situație creează un pericol real de înstrăinare a activelor, iar un eventual transfer către terți de bună-credință ar putea face imposibilă executarea hotărârii de partaj, în considerarea prevederilor art. 572 alin. (3) Cod civil.
12. În același timp, recurenta susține că, instanța de fond a respins nejustificat toate măsurile solicitate, motivând că societățile nu au calitate procesuală, fără a ține cont că măsura principală, constând în interdicția de înstrăinare a părților sociale, vizează direct patrimoniul pârâtului, acestea constituind bunuri comune ale soților și obiect al acțiunii de partaj.
13. Referitor la automobilul Hyundai Santa Fe, recurenta arată că, acesta a fost invocat ca element al patrimoniului societății, relevant pentru stabilirea valorii cotei sociale, astfel încât eventuala inadmisibilitate a măsurii asupra automobilului nu putea justifica respingerea integrală a cererii.
14. De asemenea, recurenta apreciază că, măsurile solicitate respectă principiul proporționalității, întrucât nu afectează posesia sau folosința bunurilor, ci limitează temporar doar dreptul de dispoziție până la soluționarea litigiului, fiind direct legate de obiectul acțiunii privind partajul părților sociale și al capitalului social.
15. În subsidiar, susține că, instanța urma să examineze posibilitatea aplicării unei măsuri mai puțin intruzive, precum notarea acțiunii, în temeiul art. 175[1] alin. (4) CPC, în loc să respingă integral cererea.
16. Prin urmare, recurenta consideră că, instanța de fond a apreciat eronat circumstanțele cauzei și a aplicat greșit normele procesuale privind asigurarea acțiunii, respingând nejustificat inclusiv măsura interdicției de înstrăinare a părților sociale, pe care o apreciază drept necesară pentru conservarea patrimoniului supus partajului și garantarea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

MOTIVAREA INSTANȚEI

17. Analizând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, verificând temeiurile recursului, studiindu-le în cumul cu materialele dosarului, Colegiul civil consideră necesar să respingă cererea de recurs din motivele ce succed.
18. Instanța de recurs reține prevederile art.425 CPC, care statuează expres că, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.* Potrivit materialelor cauzei se stabilește că, instanța de fond a pronunțat încheierea recurată la data de 17 iulie 2026 (f.d.52-57), iar la 26 iulie 2026 avocatul Mereacre Dimitrie a contestat-o cu recurs (f.d.60-61), astfel, Colegiul civil constată că, recursul a fost depus în termenul legal de 15 zile de la comunicare.
19. Potrivit art.181 alin.(1), (2) Cod procedură civilă, *încheierea privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii poate fi atacată cu recurs. Dacă încheierea de asigurare a acţiunii a fost emisă fără ştirea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunţarea încheierii.*
20. Colegiul civil reține că, în speță, se contestă încheierea instanței de fond privind respingerea cererii reclamantei cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

21. În conformitate cu art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.*
22. În temeiul art. 427 lit. a) CPC, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul şi să menţină încheierea.*
23. Din materialul probator prezent la dosar, Colegiul Civil reține că, la data de 29 iunie 2026, Lungu Lilia, reprezentată de către avocatul Dimitrie Mereacre, a depus o cerere de chemare în judecată, privind partajarea averii comune în devălmășie (f.d.1-7).
24. Totodată, reclamanta a solicitat și aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, cerință care a fost respinsă prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 17 iulie 2026.
25. În motivarea soluției instanța de fond a reținut că, reclamanta nu a prezentat circumstanțe concrete și pertinente care să justifice existența unui risc real de imposibilitate a executării eventualei hotărâri judecătorești, simpla invocare a posibilității de înstrăinare a bunurilor și a părților sociale fiind insuficientă pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, cu atât mai mult cu cât bunurile vizate aparțin unor persoane juridice care nu au calitatea de părți în proces.
26. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 26 iulie 2026, avocatul Dimitrie Mereacre în interesele lui Lungu Lilia a contestat cu recurs încheierea din 17 iulie 2026, solicitând casarea încheierii contestate și admiterea unei noi soluții de admitere a cerinței privind asigurarea acțiunii (f.d.60-61).
27. Examinând argumentele recurentei Lungu Lilia expuse în cererea de recurs în raport cu circumstanțele cauzei și normele de drept aplicabile situației din speța dată, Colegiul civil conchide că, recursul declarat de avocatul Dimitrie Mereacre în interesele lui Lungu Lilia urmează a fi respins, iar încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central emisă la data de 17 iulie 2026, urmează a fi menținută din considerentele ce urmează.
28. Instanța de recurs menționează că, soluționarea chestiunii privind aplicarea măsurilor de asigurare urmează a fi efectuată în coroborare cu prevederile art. 174-177 CPC al RM.
29. Astfel, potrivit art. 174 alin.(1) din Codul de procedură civilă, *la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești*.
30. Colegiul civil relevă că, asigurarea acțiunii constă dintr-o totalitate de măsuri silite, temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive.
31. În conformitate cu prevederile art. 175 alin.(1) lit.a, a[1], b) din Codul de procedură civilă, a) *în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane. a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului; b) să interzică pârâtului săvârşirea unor anumite acte;*

32. Corespunzător, în conceptul cadrului normativ enunţat, măsurile de asigurare se prezintă drept acţiuni procesuale cu caracter temporar, menite să asigure executarea unui eventual act judecătoresc de dispoziţie. Totodată, respectivele măsuri urmează a fi luate doar în cazul în care instanţei i se aduc probe, care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unui eventual act de dispoziţie judecătoresc.
33. În temeiul prevederilor art. 177 alin.(1) din Codul de procedură civilă, *în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii*.
34. Din sensul normei citate, instanța de recurs conchide că, scopul asigurării acţiunii urmează să fie invocat şi justificat de persoana care solicită aplicarea măsurilor de asigurare, deoarece asigurarea acţiunii constă din limitări, interdicţii sau obligaţii dispuse în mod operativ de către instanţa de judecată, iar depăşirea scopului asigurării acţiunii, s-ar echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părţii opuse în cadrul procesului civil.
35. Prin urmare, asigurarea acţiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporţională, adică ingerinţele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecţia anticipată a drepturilor reclamantului.
36. Corespunzător, Colegiul civil concluzionează că, la caz, examinând cererea de asigurare a acțiunii, este important ca instanța, în fiecare caz concret, să verifice obiectul şi temeiul acțiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare.
37. Raportând conținutul cadrului legal ce guvernează speța prin prisma situației din cauza dată, Colegiul Civil conchide că, prima instanță argumentat și justificat legal a respins cererea formulată de avocatul Mereacre Dimitrie în interesele lui Lungu Lilia privind asigurarea acțiunii. Or, în conformitate cu art. 118 alin.(1) CPC, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*.
38. La caz, Colegiul civil constată că, recurenta Lungu Lilia și-a întemeiat solicitarea pe faptul că, pârâtul Lungu Alexandru deține calitatea de asociat unic și administrator al societăților comerciale „Ritual-Intex” SRL și „Ritual-Impex” SRL, având posibilitatea de a dispune de patrimoniul acestora și de părțile sociale.
39. Totuși, această împrejurare nu demonstrează, prin ea însăși, existența unui pericol real de înstrăinare sau diminuare a patrimoniului, în condițiile în care nu au fost prezentate argumente concrete care să indice la intenția pârâtului de a întreprinde asemenea acțiuni.
40. Totodată, Colegiul civil subliniază că, societățile comerciale „Ritual-Intex” SRL și „Ritual-Impex” SRL constituie persoane juridice distincte, cu patrimoniu propriu, separat de cel al asociatului, și acestea nu dețin calitatea de participant în prezentul litigiu.
41. Prin urmare, calitatea pârâtului de asociat unic și administrator nu echivalează cu existența unui drept de proprietate personal asupra bunurilor societăților și nu justifică instituirea unor măsuri restrictive asupra patrimoniului acestora.

42. Cu referire la bunul mobil automobilul Hyundai Santa Fe, cu numărul de înmatriculare *****, instanța de recurs indică că reclamanta pretinde că acest bun se află la balanța societății „Ritual-Intex” SRL, fiind un bun al persoanei juridice, nefiind prezentate careva înscrisuri în sensul dat, iar faptul că valoarea acestuia ar putea influența valoarea părților sociale supuse partajului nu constituie un temei suficient pentru aplicarea măsurilor de asigurare asupra automobilului.
43. Referitor la interdicția de înstrăinare a părților sociale, Colegiul judiciar constată că, deși pretenția de partajare a părților sociale face parte din obiectul acțiunii, respectiva împrejurare nu exonerează reclamanta de obligația de a justifica necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Or, în lipsa unor circumstanțe obiective care să indice riscul înstrăinării acestora și al imposibilității executării hotărârii judecătorești, instituirea interdicției solicitate nu poate fi considerată justificată și proporțională.
44. La caz, se atestă situația cînd instanța este în drept să respingă orice solicitare de a pune sechestru pe conturile bancare ale firmei, pe bunurile imobile/mobile care aparțin persoanei juridice, deoarece compania nu are calitate procesuală și patrimoniul ei nu se confundă cu masa partajabilă a soților.
45. Colegiul civil apreciază drept nefondat și argumentul recurentei privind impunerea de către prima instanță a unui standard probatoriu excesiv, întrucât instanța nu a solicitat dovada unei înstrăinări deja realizate, ci prezentarea unor împrejurări concrete care să justifice necesitatea măsurilor solicitate. De altfel, caracterul preventiv al asigurării acțiunii nu presupune aplicarea automată a acesteia în baza unor simple presupuneri.
46. Cît privește notarea acțiunii în registrele de publicitate, Colegiul civil reține că potrivit art.421 Cod civil*, (2) Înregistrarea și înregistrarea provizorie au ca obiect drepturile supuse înregistrării, iar notarea se referă la alte drepturi, acte, fapte sau raporturi juridice în legătură cu drepturile înregistrate cuprinse în registru. (3) Înregistrarea provizorie și notarea se fac numai în cazurile expres prevăzute de lege.*
47. Prin urmare, și la acest capitol reclamanta/recurenta nu a prezentat suficiente argumente care acte sau fapte se solicită a fi supuse notării din cele indicate la art.435 Cod civil.
48. În consecință, Colegiul judiciar consideră că, prima instanță a apreciat corect circumstanțele cauzei și a aplicat corespunzător prevederile legale incidente, constatând justificat lipsa temeiurilor pentru admiterea cererii de asigurare a acțiunii, argumentele recursului nefiind de natură să răstoarne concluziile instanței de fond.
49. Subsecvent, reținând obligația instanței de a asigura preeminența dreptului în sensul definit de Constituție și practica judiciară, dat fiind că, încheierea primei instanțe este întemeiată, iar argumentele recurentului sunt nejustificate din punct de vedere al atingerii scopului aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea contestată în speță ca întemeiată şi legală.
50. În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

DECIDE

Se respinge recursul declarat de avocatul Mereacre Dimitrie în interesele lui Lungu Lilia.

Se menține încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 17 iulie 2026, prin care s-a respins cererea înaintată de avocatul Mereacre Dimitrie în interesele lui Lungu Lilia privind asigurarea acțiunii, emisă în cauza civilă la cererea formulată de Lungu Lilia împotriva lui Lungu Alexandru, privind constatarea dobândirii bunurilor și a capitalului social în societățile comerciale în devălmășie, determinarea cotelor-părți egale și partajul acestora, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul **Elena Grumeza**

Judecătorii **Natalia Costaș**

Ivan Parii